

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S., spol. s r.o.**, so sídlom v L., zastúpeného JUDr. R., advokátkou so sídlom v L., proti žalovanej **S., a.s.**, so sídlom v B., **o vylúčenie veci z exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5 C 85/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. februára 2008, sp. zn. 17 Co 13/2008, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 28. septembra 2007, č.k. 5 C 85/2007-44 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vylúčenia svojej pohľadávky vzniknutej z bezdôvodného obohatenia voči súdnemu exekútorovi JUDr. L. vo výške 1.458.398,- Sk z exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. M. pod č. EX 309/2005. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že postúpenie predmetnej pohľadávky žalobcovi bolo neplatným právnym úkonom, pretože postupca bol ako povinný v tom čase už upovedomený o začatí exekúcie a z toho vyplývajúceho zákazu nakladať so svojím majetkom; jeho konanie teda obchádzalo zákon. Tiež dospel k záveru, že pohľadávka postupcu vôbec nevznikla, nakoľko suma 1.458.398,- Sk nikdy nebola vo vlastníctve súdneho exekútora JUDr. L., ale subjektu, v prospech ktorého ju menovaný v inom exekučnom konaní od postupcu vymohol; preto sa nemohol na úkor postupcu bezdôvodne obohatiť. Neexistujúcu pohľadávku teda ani nebolo možné postúpiť. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. februára 2008, sp. zn. 17 Co 13/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení rozsudku označil za nesprávny právny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého pohľadávka postupcu voči súdnemu exekútorovi JUDr. L. nevznikla. V plnom rozsahu sa však stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa o neplatnom postúpení pohľadávky žalobcovi. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.

Potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, ktoré odôvodnil tým, že rozsudok krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa názoru dovolateľa dôsledkom obchádzania zákonného zákazu nakladania s majetkom povinného počas exekúcie nie je neplatnosť takého právneho úkonu, ale len nárok oprávneného na náhradu škody spôsobenej mu takým konaním alebo právo takému úkonu odporovať. Dovolateľ v tejto súvislosti poukázal na zákonnú definíciu majetku v zmysle § 2 ods. 4 písm. a/ zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, podľa ktorého sa pohľadávka postupcu (povinného) voči súdnemu exekútorovi JUDr. L. za majetok nepovažovala. Tiež poukázal na ustanovenie § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na platnú judikatúru, podľa ktorej ani súd nie je oprávnený skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol

zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchytil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalobca dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani nemohol vysloviť svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchytil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Žalobca v dovolaní namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právny posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by

v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je v prejednávanej veci procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 18. septembra 2008**

**JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková